

Bolano

Letna razstava Šole za kuratorske prakse in kritiško pisanje Svet umetnosti

21. 6.–18. 7. 2023, Galerija Škuc

Umetnice_ki: **Johanna Hedva, Finnegan Shannon, Olivia Spring (SICK Magazine), RA Walden**

Kuratoriki: **Urška Aplinc, Lara Plavčak**

Opis podobe: Fotografija bele zmečkane posteljne rjuhe, na kateri je siv napis sick v malih črkah. Napis se oblikovno prilega gubam rjuhe. Fotografijo obdaja podolgovrat okvir iz tanke črne črte in bele obrobe. Na zgornji obrobi piše Johanna Hedva, Finnegan Shannon, Olivia Spring (SICK Magazine), RA Walden, na spodnji obrobi piše Bolano.

KAZALO S POVEZAVAMI DO POSAMEZNIH VSEBIN

[O RAZSTAVI](#)

[RAZLAGA POJMOV](#)

[UMETNIŠKA DELA](#)

[ŽIVLJENJEPISI](#)

[SPREMLJEVALNI DOGODKI](#)

[INFORMACIJE O DOSTOPNOSTI](#)

[KOLOFON](#)

O RAZSTAVI

Razstava *Bolano* sopostavlja prakse umetnic_kov, ki se identificirajo kot ovirane_i in/ali kronično bolne_i, s čimer želi izkušnjo boleznin in oviranosti, pogosto vezano na zasebno, postaviti v javni prostor. Razstava vključuje dela mednarodnih umetnic_kov Johanne Hedva, Finnegan Shannon in RA Walden ter čitalnico, ki jo je kurirala piska Olivia Spring. V svoji praksi in umetniških delih avtorice_ji raziskujejo živeto izkušnjo boleznin/oviranosti kot tistega vozlišča razreda, rase in spola, ki je v diskusijah intersekcionalnosti in političnega aktivizma največkrat spregledano.

Neprijetno je pomisliti, da bomo vse_i nekoč bolne_i ali ovirane_i. Neovirane_i posameznice_ki in družba misel na neizbežno kolektivno odrivamo na stran, hkrati pa tudi vse, ki se s tem že soočajo. Strah ni presenetljiv, saj kapitalizem vrednost ljudi enači z njihovo produktivnostjo in možnostjo (iz)rabe njihovih teles v namen kapitala. Medtem ovirane in bolne potiska v revščino, s padcem socialne varnosti pa ranljive skupine postajajo za preostanek družbe še bolj nevidne. Oviranost je pojem izkušnje življenja v abilitični družbi in posamezničine_kove utelešenosti, ne pa medicinske diagnoze in pravne opredelitve.

Utelešenost v času poznega kapitalizma raziskuje RA Walden. Z delom *Crip Ecologies (Krip ekologije)* krhkost telesa povezuje s krhkostjo naših ekosistemov. Instalacija arhivira umetničin_kov omejen stik z naravo, ki je posledica njene_gove oviranosti. V posodah, ki spominjajo na lekarniške stekleničke, so v alkoholu hranjeni naravni predmeti. Zdi se vsakdanji, celo samoumevni, v delu pa so povzdignjeni kot dragoceni artefakti. Knjižica in video *Notes From The Underlands (Zapiski iz poddeželja)* sta performativno besedilo o kvir utopiji oviranih in bolnih. Ob pozivu k akciji in premisleku odnosa še-ne-oviranih posameznic_kov do skupnosti oviranih in bolnih problematizirata predpostavko, da mora biti telo fizično prisotno (in neovirano), da se udejstvuje. Obe deli preiskujeta manifestacije skrbi, ki presegajo binarna razumevanja neoviranosti in oviranosti, boleznin in zdravja.

Prakse skrbi Johanna Hedva povezuje s kvir feminizmom, alternativnimi sistemi vednosti in samoorganizacije. Na razstavi so predstavljene *Wart paintings (Bradavičje slike)*, ki so del umetniškega dela *The Medusa and the Snail (Meduza in polž)*. Gre za materialno, skoraj visceralno preiskovanje telesnosti, ki je prepletena z alternativnimi znanji, kulturo ter

védenjem prednic_kov, intuicijo in sanjami. Pri gledalki_cu klavstrofobična instalacija izzove zavedanje lastnega telesa v prostoru. Umetnica_k in piska_ec tudi sicer v svoji praksi prepleta mysticizem, rituale in teme, povezane z boleznijo, oviranostjo, marginalizacijo in medsebojno skrbjo.

Skrb pa mora postati tudi odgovornost institucij, med drugim kulturnih. Princip dela institucij sodobne umetnosti le redko dopuřča možnost vkljuěevanja oseb z oviranostmi/kroničnimi boleznimi, tako ustvarjalk_cev kot občinstva. Abilistične institucije s svojo hiperprodukcijo projektov ne predvidevajo delovanja po krip času (*crip time*), to je po drugačnem, nelinearnem času, ki ga doživljajo ovirane osebe. V enakovrednem odnosu med umetnico_kom in institucijo (posameznico_kom znotraj institucije) je umetničin_kov načrt dostopnosti lahko odprt dialog nujnih ter možnih prilagoditev. Osredotočanje na dostopnost je, še posebej če nanjo gledamo kot na intelektualni in ustvarjalni izziv, transformativno za medij razstave in obrazstavni program.

Umetnica_k Finnegan Shannon z intervencijami ustvarja dostopnost fizičnih in digitalnih prostorov. S postavitvijo klopi z napisi kot umetniških del v prostore galerij opozarja na zapostavljanje osnovnih fizičnih potreb oviranih oseb, obenem pa udejanji rešitev. Sedišče ponuja obiskovalkam_cem prostor za počitek in možnost, da prisluhnejo svojemu telesu. Velikokrat prilagoditve, ki so prvenstveno zasnovane za ovirane osebe, koristijo tudi neoviranim uporabnicam_kom. Klop obenem nudi priložnost za stik z drugimi deli – klop *For RA Walden's Notes From Underlands (Za Zapiske iz poddeželja RA Walden)* je postavljena za ogled videa RA Walden. Sedenje postane protestna gesta in ena od spodbud, da javni prostor prepozna potrebe različnih teles, ne le normativnih. O zasebnem doživljanju bolezni in oviranosti se umetnica_k ukvarja v treh delih, izvezenih škatlah za robčke v obliki hiše *A little pleasure for you (Nekaj radosti zate)*, kavča *A little softness for you (Nekaj mehkoobe zate)* in postelje *A little comfort for you (Nekaj udobja zate)*. Z njimi spomni na izkušnje iz življenja oviranih ali bolnih posameznic_kov, vezane na dom in zasebno, zaznamovane z bolečino ter potrebo po skrbi zase in druge. Robčki in njihove preobleke so predmet tolažbe, ki poziva k premisleku o skrbstvenih vlogah in sprejemanju naše soodvisnosti.

Ob odsotnosti struktur skrbi so na socialnih omrežij zacvetele spletne skupnosti, ki nudijo medsebojno podporo, izobražujejo in združujejo. Del teh skupnosti so tudi samozaložniške dejavnosti, med katerimi prevladujejo (fan)zini kot pomemben medij izraza in povezovanja skupin, ki niso del dominantne kulture. Piska Olivia Spring, ustanoviteljica in urednica SICK Magazine, revije oviranih in bolnih ustvarjalk_cev, je za razstavo kurirala izbor zinov, revij, poezije, antologij in knjig, ki zajema različne poglede na temo oviranosti in bolezni. Namen čitalnice je zamajati namerno nevednost družbe, ki ne prepozna izkušenj in potreb oviranih. Dolžnost osveščanja mora biti porazdeljena in ne sme ostajati dodatno breme, ki ga nosijo izključno ovirane in bolne osebe.

Z razstavo poskušamo skozi prakso, metodologijo dela in obrazstveni program v središče postaviti dostopnost. Razstava predstavlja različne poglede umetnic_kov, ustvarjalk_cev in skupnosti, ki ustvarjajo prostor za premislek tem in povezav oviranosti, umetnosti, sodobne družbe; s čimer pa se želimo približati drugačnim razstavnim strategijam, pogojem za delo in vključenost.

[NAZAJ NA KAZALO](#)

RAZLAGA POJMOV

1. V besedilu uporabljava oviranost, saj sta besedi invalidnost in hendikep, ki sta v slovenskem jeziku v splošni rabi, negativno zaznamovani. Ker so določeni izrazi novejši, dodajava nekaj angleških originalov in razlago pojmov.
2. Intersekcionalnost razlaga prekrivajoče se sociopolitične sisteme moči in neenakosti ter izkušnje zatiranosti (ali privilegiranosti) ljudi na oseh teh sistemov. Več o tem piše Kimberlé Crenshaw.
3. Abilizem je sistem diskriminacije in predsodkov do ljudi z oviranostmi. Lahko je tudi ponotranjen. O življenju z oviranostmi v družbi govori socialni model oviranosti v okviru študij oviranosti.
4. Zanimivo je, da se v angleškem jeziku dogaja odmik od besede *abled*, ki v slovenščini sicer nima prave ustreznice. Premik k izrazu *non-disabled* označuje, da je posamezničina_ kova psihofizična neoviranost večinoma začasna.
5. Krip čas ali *crip time* je drugačen, nelinearni čas (in prostor), ki ga doživljajo ovirane osebe. V primerjavi z neoviranimi potrebujejo za razne stvari različno veliko časa. Crip/krip pri tem izhaja iz *cripple/kripelj*, obe besedi pa si nekatere ovirane osebe in skupine na novo prisvajajo kot dejanje opolnomočenja in destigmatizacije. Beseda ni ustrezna za rabo s strani neoviranih oseb, razen z izrecno privolitvijo, če se nanaša na posameznico_ka oziroma konkretno skupino. Več o tem piše Alison Kafer.
6. Načrt dostopnosti ali *access rider* je besedilo o potrebah posamezne_ga umetnice_ka za delo na razstavi, potovanje, bivanje, dogodke v živo itd.

[NAZAJ NA KAZALO](#)

UMETNIŠKA DELA

Finnegan Shannon, *A little softness for you (Nekaj mehkode zate)*, 2022

Finnegan Shannon, *A little comfort for you (Nekaj udobja zate)*, 2021

Finnegan Shannon, *A little pleasure for you (Nekaj radosti zate)*, 2020

Finnegan Shannon se z zasebnim doživljanjem bolezni in oviranosti ukvarja v treh delih, izvezenih škatlah za robčke v obliki hiše, kavča in postelje. Nanašajo se na izkušnje iz življenja oviranih ali bolnih posameznikov, ki so pogosto vezane na dom in zasebno, zaznamovane z bolečino ter potrebo po skrbi zase in druge. Škatla v obliki hiše je celo enaka tisti, ki stoji na umetniškini nočni omarici. Preobleke skrbno izdeluje na podlagi predpripravljenih vintage kompletov za ustvarjanje vezenin. Vezenje je ročno delo, ki ga po navadi asociiramo z domačimi, tradicionalno ženskimi opravili. Zasebno pa povezujemo tudi s skrbstvenim delom, ki je prav tako spolno zaznamovano.

V galeriji so ti vsakdanji predmeti, primarno zasnovani kot humoren dekor, razstavljeni kot kiparski objekti. S tem ko ponudi robčke v javnem prostoru, kjer po navadi jok in ranljivost nista zaželeni, umetnica izkaže skrb ter nam vzbudi vsaj začasen občutek razumevanja in varnosti. Robčki in njihove preobleke so predmet tolažbe, ki poziva k premisleku o skrbstvenih vlogah in sprejemanju naše soodvisnosti. Skrb je ali pa šele bo naloga vseh in vsakogar.

RA Walden, *Notes From The Underlands (Zapiski iz poddeželja)*, 2019, 10'17''

Video *Notes From The Underlands* je poetično performativno besedilo o kvir utopiji oviranih in bolnih. Še-ne-ovirane posameznice poziva k premisleku o odnosu do skupnosti ljudi z oviranostmi in boleznimi. Opozarja, da bomo slej ko prej vse ovirane ali bolne, čeprav si to težka priznamo. Oviranim in bolnim, njihovim potrebam, izkušnjam in znanju moramo prisluhniti zdaj, takoj. Le tako se bomo naučili (po)skrbeti zanje, nenazadnje pa tudi zase in drug drugega.

Video spremlja knjižica z istim naslovom, ki je obiskovalkam na voljo brezplačno l. Umetnica prek performativnega besedila v videu, zvoku, podnapisih in knjižici

problematizira predpostavko, da se lahko telo udejestvuje zgolj, če je fizično prisotno (in neovirano). Z manifestom razmišlja o skrbi kot bistvenemu delu družbe v prihodnosti, kjer so binarna razumevanja neoviranosti in oviranosti, bolezni in zdravja presežena.

Računalniški glas v videu govori o prihodnosti, ki jo RA Walden prostorsko označi kot poddeželje – deželo neposejanih površin, močvirja in nove rodovitnosti. Nov čas in prostor, kjer lahko ovirana, pozabljena in izključena telesa ustvarijo skupnost dostopnosti.

Finnegan Shannon, *For RA Walden's Notes From The Underlands (Za Zapiske iz poddeželja RA Walden)*, 2023

Umetnica_k Finnegan Shannon z intervencijami ustvarja dostopnost fizičnih in digitalnih prostorov. S postavitvami sedišč kot umetniških del v razstavne prostore opozarja na zapostavljanje osnovnih fizičnih potreb obiskovalk_cev, obenem pa že udejanji rešitev. Klop z napisom »Utrujen_a sem. Sedi, če se strinjaš.« je v galeriji postavljena nasproti videa RA Walden, da si ga lahko ogledamo sede. Obiskovalkam_cem s klopjo ponuja prostor za počitek in priložnost za stik z drugimi umetniškimi deli na razstavi. Hkrati pa javni prostor spodbuja k prepoznavanju potreb različnih teles, ne le normativnih.

Podoben projekt je serija *Do you want us here or not (Nas sploh hočete tu ali ne)*, ki nastaja od leta 2018. Klopi, stoli ali blazine z napisi nevsiljivo nagovarjajo utrujene obiskovalke_ce muzejskih in galerijskih prostorov in jih povabijo k počitku. Recimo »Ta razstava zahteva, da predolgo stojim. Sedi, če se strinjaš.«, »Raje bi sedel_a. Sedi, če se strinjaš.«, »Bolje se osredotočim, če sedim. Sedi, če se strinjaš.«, »Naporno je bilo priti do sem. Počij tu, če se strinjaš.«, »Obiski muzeja so naporni za moje telo. Počij tu, če se strinjaš.«

Klop je bila ustvarjena prav za ogled dela *Notes From The Underlands (Zapiski iz poddeželja)* na razstavi *Bolano*. Sporočilo napisa je umetničin_kov odziv na izkušnjo ogleda videa, ročni izpis pa na lastnosti zvoka v njem. Klop je drugačne barve kot prejšnje intervencije, ki so bile temnomodre in bele. Njen zeleni odtenek spominja na ameriške prometne znake za usmeritev in lokacijo – kot pritrjevanje navodilom, ki jih ponuja manifestno besedilo videa RA Walden.

Umetnica_k intervencije ustvarja z željo, da njena_gova dela izkusijo ravno ljudje z oviranostmi. Abilizem med drugim deluje tako, da ovirane ljudi izolira in jih prepriča, da so

njihove potrebe stvar osebne/zasebne izkušnje. Povezovanje ljudi z oviranostmi je zato za umetnico_ka politična gesta. Vezi v fizičnem in digitalnem svetu ustvarjajo prostor tako za aktivizem kot tudi za *radost oviranih (disabled joy)*; to je občutka veselja ob skupnosti, avtentičnosti, medsebojnem razumevanju, sprejemanju in podpori, ki je protiutež množičnim upodobitvam oviranosti kot nečesa izključno negativnega, žalostnega, usodnega.

Izdelava klopi: Fabrikaid

RA Walden, *Crip Ecologies (Krip ekologije)*, 2023

Delo *Crip Ecologies* arhivira umetničin_kov omejen stik z naravo, ki je posledica njene_gove oviranosti. V posodah, ki spominjajo na lekarniške stekleničke, so v alkoholu hranjeni predmeti iz narave, kot so semenski stroki, vejice, polžje hišice, cvetje ipd. Takšni in podobni predmeti se nam pogosto zdijo vsakdanji, celo samoumevni, v delu pa so povzdignjeni v dragocene artefakte, vredne posebne pozornosti. S skrbnim arhiviranjem, razvrščanjem in ohranjanjem umetnica_k premišljuje o vrednosti predmetov, ki zaradi izgubljanja biotske raznovrstnosti in podnebne krize postajajo vsem nam v resnici vse bolj nedostopni.

Ko danes govorimo o ekologiji, redko pomislimo na ovirana telesa. Vendar so ravno ovirane osebe pogosteje bolj izpostavljene nevarnim in slabim življenjskim razmeram ali pa se soočajo z onesnaženostjo in toksičnostjo naših okolij. Takó življenje v okoljsko prizadetih področjih kot življenje z oviranostjo ali boleznijo sta povezani z nižjimi socialnimi razredi in revščino. Oviranost in revščina se ob odsotnosti podpornih struktur celo medsebojno krepita. Vključevanje perspektiv oviranih v razmišljanje o ekologiji je tako nujno, saj osvetlujejo našo splošno ranljivost in nedostopnost naših okolij. V *Crip Ecologies* umetnica_k krhkost teles povezuje s krhkostjo ekosistemov, s čimer poudarja pomen kolektivne skrbi, soodvisnosti in odgovornosti za naše okolje in drug drugega.

Johanna Hedva, *The Medusa and the Snail (Meduza in polž)*, 2023

The Medusa and the Snail je materialno, skoraj visceralno preiskovanje telesnosti, ki je prepletena z alternativnimi znanji, kulturo ter védenjem prednic_kov, intuicijo in sanjami.

Asociativno delo gradi ozvezdje povezav, katerega pravila oblikuje jigi 지기 – nelinearni čas, preganjanost, nedokončanost, paradoksi in nepoznano. V korejščini se jigi 지기 nanaša na stanje povečane dojemljivosti za svoje prednice_ke in potrebo po komunikaciji z mrtvimi, ki pogosto povzroča telesne bolečine, nočne more ter intenzivna, preroška čustva in vizije. Naslov dela je povzet po zbirki esejev biologa Lewisa Thomasa iz leta 1974, v katerih se med drugim posveča razumevanju pojma sebstva, ki je prisotno v vseh živih rečeh, predvsem pa v bradavicah.

Na razstavi predstavljena serija *Wart paintings* (Bradavičje slike) je del obsežnejšega umetniškega projekta *The Medusa and the Snail*. Dela na papirju nastajajo v medsebojno odvisnem dialogu zbliževanj, sočasno z drugimi projekti umetnice_ka. Risanja se umetnica_k loti vsakič, ko se pojavi neka čudna ideja ali misel; tako ji da obliko in jo hkrati naredi še bolj nenavadno. *Wart paintings* s svojo materialnostjo spominjajo na organizme, galaksije v malem, izločke – čuteče bradavice, nam pa po navadi predstavljajo tujek. Bolne tvorbe različnih oblik, kot da imajo lasten agens, ko se na svojevrstne načine materializirajo in selijo po telesu ter med telesi.

Na stene so pritrjene z noži grobo zabodenimi skozi telesa bradavic. Noži in sila, potrebna, da se zapičijo v steno, spomnijo na številne izkušnje raznoterih oblik nasilja, kakršne v družbenem okolju prenašajo krhka telesa. Tako tvorijo klavstrofobično instalacijo, ki lahko pri gledalki_cu izzove zavedanje lastnega telesa v prostoru in ga_jo pripravi do premisleka lastnih doživljanj bolečine in tujosti.

ČITALNICA

Ob odsotnosti potrebnih struktur skrbi se bolne in ovirane osebe obračajo k socialnim omrežjem, kjer gradijo spletne skupnosti, ki nudijo medsebojno podporo, izobraževanje, in povezovanje. Del teh skupnosti je tudi samozaložništvo revij, knjig umetnice_ka in drugih publikacij ter (fan)zinov, ki predstavljajo pomemben medij izraza in povezovanja skupin, ki niso del dominantne kulture.

Piska Olivia Spring, ustanoviteljica in urednica *SICK Magazine*, revije oviranih in kronično bolnih umetnic_kov, pesnic_kov in pisk_cev, je za razstavo *Bolano* kurirala izbor zinov, revij,

antologij in pesniških zbirk, ki zajema različne poglede na temo oviranosti in bolezni. Med publikacijami najdemo izvode *SICK Magazine*, *Ache*, *Lassitude*, *Able zine*, *Look Deeper*, *Bed zine*, *Sick Of It*, *I Felt That* in pa *A Queer Anthology of Sickness*. Na voljo so tudi dela avtoric_jev Sabrina Simms, Mick Moran, Olivia Spring, Travis Chi Wing Lau, Jillian Weise, Amy Berkowitz, Leah Lakshmi Piepzna-Samarasinha, Calla King-Clements in RA Walden.

Namen čitalnice je zamajati namerno nevednost družbe, ki ne prepozna ali ceni izkušenj ter potreb oviranih in bolnih. Dolžnost osveščanja mora biti porazdeljena in ne sme ostajati dodatno breme izključno oseb z oviranostmi. Ker obiskovalke_ce spodbujamo, da si odpočijete in vzamete trenutek zase, je čitalnica zasnovana kot udoben, miren in tih prostor. Osebe s slabovidnostjo lahko za branje uporabijo lupo v prostoru.

Prijazno vas vabimo, da sodelujočim piscam_cem, pesnicam_kom in založnicam_kom sledite tudi na socialnih omrežjih in tako še naprej podpirate njihovo delo. Povezave pri posameznih publikacijah vodijo do njihovih profilov ali spletnih strani.

Revije

SICK

IG [@aSICKmagazine](#)

IG [@OliviaLSpring](#)

IG [@KaiyaWaerea](#)

Ache

IG [@helloachemagazine](#)

TW [@ache_magazine](#)

Lassitude

IG [@lassitudezine](#)

Able zine

IG [@ablezine](#)

IG [@lilguerrera](#)

Look Deeper

IG [@lookdeeperzine](#)

IG [@elliedarbyprangnell](#)

Bed zine

IG [@bed_zine](#)

IG [@tash_king](#)

Zini

Being Chronically Ill Sucks, Sabrina Simms

IG [@starlyartstudio](#)

Sick Of It

IG [@fierce_invalids](#)

TW [@fierce_invalids](#)

Lazy, Mick Moran

Let me know if there's anything I can do, Mick Moran

IG [@micklikestype](#)

Collapse, Olivia Spring

IG [@OliviaLSpring](#)

Antologije

A Queer Anthology of Sickness

IG [@pilotpresslondon](#)

TW [@pilotpressldn](#)

I Felt That

IG [@helloachemagazine](#)

TW [@ache_magazine](#)

IG [@procrastinarting_](#)

Poezija & drugo

Paring, Travis Chi Wing Lau

IG [@travisclau](#)

TW [@travisclau](#)

The Amputee's Guide to Sex, Jillian Weise

[jillianweise.com](#)

Tender Points, Amy Berkowitz

IG [@helloberko](#)

TW [@mondobummer](#)

Toungebreaker, Leah Lakshmi Piepzna-Samarasinha

IG [@leahlakshmiwrites](#)

Walls, Calla King-Clements

IG [@callakc.art](#)

A Primer on Working With Disabled Group Members for Feminist / Activist Groups and Organisations, RA Walden

Book I/IV: Lexicon (subgroups), RA Walden

Book II/IV: Lexicon (xây ithřa to English), RA Walden

Book III/IV: Lexicon (English to xây ithřa), RA Walden

Book IV/IV: Grammar + Bibliography, RA Walden

[rawalden.com](#)

[NAZAJ NA KAZALO](#)

ŽIVLJENJEPISI

Johanna Hedva (KOR/ZDA/NEM) je pisatelj_ica, umetnica_k in glasbenica_k. V svojem delu se prek jezika ukvarja z žalovanjem, smrtjo, boleznijo, oviranostjo, mysticizmom in rituali. Med drugim je razstavljal_a v Gropius Bau, Haus der Kulturen der Welt, Institute of Contemporary Arts, Gyeongnam Art Museum in LA Architecture and Design Museum. Njena_gova besedila so bila med drugim objavljena v Triple Canopy, The White Review, frieze in Topical Cream. Njen_gov esej *Sick Woman Theory (Teorija bolne ženske)* naslavlja politično udejstvovanje oviranih oseb in govori o uporabi bolnega/oviranega telesa.

Finnegan Shannon (ZDA) je multidisciplinarna_en umetnica_k, ki se v svojem delu osredotoča na kulture oviranosti. V intervencijah, ki dajejo prednost dostopnosti, pogosto nagovarja ovire (npr. stopnice) in pomanjkanje prilagoditev v institucijah. Sodeloval_a je z mnogimi organizacijami, med drugim z Banff Centre, ARGOS Centre for Audiovisual Arts, Museum of Contemporary Art Denver, MMK Frankfurt, LUX in Deborah Schamoni.

SICK Magazine, neodvisno mednarodno revijo kronično bolnih in ljudi z oviranostmi, je leta 2019 ustanovila Olivia Spring, oblikovala pa Kaiya Waerea. Cilj revije je okrepiti njihovo zastopanost v založništvu in umetnosti ter izpodbijati škodljive stereotipe in napačne predstave o oviranosti.

Olivia Spring (ZDA) je diplomirala na Goldsmiths v Londonu. Je prejemnica rezidenc Monson Arts in Hewnooks ter štipendij fundacije Andy Warhol Foundation For The Visual Arts Regional Regranting Program in festivala Indiecon. Piše o bolezni, travmi in prepričanjih, trenutno pa pripravlja svojo prvo knjigo.

RA Walden (VB/NEM) je transdisciplinarna_en umetnica_k, ki raziskuje krhkost telesa z gledišča kvirskosti in oviranosti. Njena_gova praksa, zaznamovana z družbeno angažirano in raziskovalno delovno metodologijo, obsega kiparstvo, instalacije, video in publikacije. Doslej se je z deli predstavil_a v BALTIC Centre for Contemporary Art, Hebbel Am Ufer, The National Gallery of Australia, SOHO20, Kunstinstituut Melly, Storm King Art Center ter gostoval_a v rezidencah Shandaken Storm King, Wysing Arts Centre, Hebbel am Ufer in La Becque.

[NAZAJ NA KAZALO](#)

SPREMLJEVALNI DOGODKI

23. 6. ob 18.00: Ogleđ razstave za osebe s slepoto in slabovidnostjo s tiflopedagogom Petrom Rotom (Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica) – v slovenskem jeziku.

29. 6. ob 18.00: Predstavitev knjige *Your Love Is Not Good (Tvoja ljubezen ni dobra)* in pogovor z avtorico_jem Johanno Hedva – v angleškem jeziku, ob spremstvu tolmača za slovenski znakovni jezik. Moderatorka: Suzana Tratnik. Soorganizira: Knjigarna Azil (ZRC SAZU).

7. 7. ob 18.00: Ogleđ razstave s kurator_kama – v slovenskem jeziku, ob spremstvu tolmača za slovenski znakovni jezik.

13. 7. ob 18.00: Predavanje Amande Cachie *Sodobna umetnost o oviranosti: estetika dostopnosti in institucionalna kritika* – v angleškem jeziku, ob spremstvu tolmača za slovenski znakovni jezik, opremljeno z angleškimi podnapisi. Predavanje bo potekalo prek Zooma, prijave na: info@scca-ljubljana.si.

18. 7. ob 18.00: Končni ogleđ razstave s kurator_kama – v angleškem jeziku.

[NAZAJ NA KAZALO](#)

INFORMACIJE O DOSTOPNOSTI

Obisk

Obisk razstave in vsi spremljevalni dogodki so brezplačni. Galerija Škuc je opremljena s klančino za gibalno ovirane osebe na vhodu (širina 150 cm) in v prostoru (širina 106 cm). Notranje dvorišče in toaletni prostori galerije niso dostopni za uporabnice_ke invalidskega vozička. Dostopni toaletni prostori so na voljo v sosednji gostilni Druga violina. Za uporabo se obrnite na zaposlene v gostilni, ki vas bodo prijazno usmerili. Toaleta v galeriji je spolno nevtralna. Na voljo je brezplačna voda iz pipe. V čitalnici, ki je del razstave, so udobni sedeži z naslonjali. Galerija je načeloma tih prostor, zvok umetniških del je omejen na slušalke. Prostor ni opremljen s slušno zanko. Obrazstavno besedilo je dostopno v brajici in v tisku za osebe s slabovidnostjo (oboje v slovenščini). Možna je uporaba lupe za osebe s slabovidnostjo. Ker želimo varen obisk razstave omogočiti tudi imunokompromitiranim osebam, priporočamo uporabo zaščitnih mask. Psi dobrodošli. Osebe lahko zanje priskrbi posodo z vodo.

Prihod

Galerija je najbližje avtobusni postaji Gornji trg (180 m), kjer ustavijo avtobusne linije 2, 3, 11, 19, 27. Več informacij je dostopnih na spletni strani LPP in LPP številkah (01 58 22 425, 051 44 99 92). Večina avtobusov je opremljena s klančino, a vseeno priporočamo klic na LPP s poizvedbo za prevoz v vašem terminu. Galerija je v peš coni v centru Ljubljane. Najbližji dovoz za avtomobile je 50 m stran. Ulice v neposredni okolici so tlakovane. Na območju peš cone vozijo brezplačna vozila Kavalir, ki jih lahko naročite od 6.00 do 22.00 po telefonu (odprti: 031 666 331, 031 666 332; zaprti: 031 666 299). Vozila niso dostopna za uporabnice_ke invalidskega vozička. Najbližje plačljivo parkirišče s parkirnimi mesti za gibalno ovirane osebe (8) je NUK II. v bližini Emonske ceste (500 m), najbližje parkirno mesto (1) za gibalno ovirane za kratkoročno parkiranje je na Levstikovem trgu (100 m). Za več informacij se obrnite na podjetje JP LPT (01 300 12 00). Zemljevid dostopnosti lokacij v centru Ljubljane in druge koristne informacije pa so na voljo tudi na spletni strani Zveze paraplegikov Slovenije > O zvezi > Uporabne povezave.

[NAZAJ NA KAZALO](#)

KOLOFON

Organizacija: Svet umetnosti/SCCA-Ljubljana, Galerija Škuc

Partnerji: Medobčinsko društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica, Riso Paradiso, Druga violina

Svetovanje in pomoč pri izvedbi: Vesna Bukovec, udeleženke_ci šole Svet umetnosti

Program šole Svet umetnosti nastaja v partnerstvu s Cukrarno/MGML.

Slovenska lektura: Inge Pangos

Podpora: Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije, Mestna občina Ljubljana – Oddelek za kulturo, ifa (Institut für Auslandsbeziehungen)

Sponzor: DIOPTA, d. o. o., Ljubljana

Pri pripravi vsebin za osebe s slepoto in slabovidnostjo se za znanje in pomoč zahvaljujemo Medobčinskemu društvu slepih in slabovidnih Nova Gorica.

[NAZAJ NA KAZALO](#)